

מ"ת 1357/10/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד נמארנה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 1357-10-19 מדינת ישראל נ' נמארנה (עציר)
תיק חיצוני: 398595/2019

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מוחמד נמארנה (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שוד, ובחלה חמורה בנסיבות מחמירות.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 18/8/19 נגנב ארנק המתלון שהכיל ממון ניכר; ביום 9/9/19 הגיע המשיב לבית המתלון, וטען כי הוא יודע מי גנב הארנק; המשיב דרש 100 ₪ כנגד מסירת מידע; המתלון סירב כמה פעמים אך משהתעקש המשיב, יצא המתלון ונתן למשיב 100 ₪. המשיב דרש סכומים נוספים ואף טען כי אחיו ממתין במורד הרחוב, יחד עם הגנב; המתלון יצא אפוא מדירתו, נתן למשיב 300 ₪ והתלווה למשיב. המשיב עזב את המקום והמתלון חזר לדירתו.
3. בשעה 18:00 שב המשיב לדירת המתלון; המתלון ביקש כי המשיב יעזוב; המשיב ביקש לעשות שיחה בטלפון הנייד של המתלון וביקש כוס מים; המתלון עשה כבקשתו אך המשיב סירב להחזיר למתלון הטלפון הנייד; משהלך המתלון בעקבות המשיב על מנת שזה יחזיר לו הטלפון, דחף המשיב למתלון, ופנה להיכנס לדירת המתלון; המתלון ניסה לאחוז בו אך המשיב השתחרר מהאחיזה, הכה את המתלון באמצעות מקל הליכה המשמש את המתלון, הכה בראשו באמצעות אריח קרמיקה שהיה בסמוך, נכנס לדירה, נטל קומקום חרסינה וניפצו על ראש המתלון.
4. למתלון, כבן 70, נגרמו שברים, חתכים וחבלות ומכשיר הטלפון נשדד.
5. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
6. המשיב טוען כי התשתית הראייתית כנגדו אינה יכולה לעמוד ולמצער עוצמתה מצדיקה העדפת חלופה; אמנם, למבקשת זיהוי טביעת אצבעו על קומקום החרסינה אשר נופץ על המתלון, אך מנגד, לא זו

בלבד שמספר פעמים לא זיהה אותו המתלונן, אלא תיאור השודד שמסר המתלונן שונה לחלוטין מתיאורו של המשיב

הראיות בתיק

7. א. במזכר "א" עת הובא המשיב (אז כחשוד) לתחנה, אמר המשיב עצמו- "עלאק אומרים אני על שוד, זה לא אני זה אח שלי סאמר, אני ראיתי אותו רץ בברזילי. אמר לי רבתי עם בן אדם; אחרי זה ראיתי הרבה משטרה שמה".
- ב. גם בהגעת השוטרים לזירה (דוח פעולה נב רס"ר סוקולוב) מצוין כי ניגשת "בחורה" לשוטרים ואומרת- "בחור בשם חמודי ניגש אליה ואמר שאח שלו בשם סאמר נמארנה ביצע את התקיפה וגנב את הדברים".
- ג. דו"ח נג (רס"ל דניאל אור כוכב) מצוין כי שם אותה גברת שניגשה למשטרה הנו אסיל דנדיס (במקור נור). השוטרת אור כוכב אף יצרה קשר עם המפקח של סאמר (יבגני מטטוב מיחידת צור שנתן הודעה בתיק ביום 12/9/19)
- ד. אברהים כליל, בעלה של אחות המשיב, ציין בהודעתו כי סאמר היה עמו לאורך כל היום (הודעה מיום 9/9/19 והודעה מיום 11/9/19).
8. מזכר י"א מלמד כי על פי דוחות איכונים, מאוכנים שני האחים (המשיב ואחיו סאמר) באיזור האירוע, סמוך לשעת האירוע.
9. דו"ח מסדר זיהוי תמונות (ל) העלה כי המתלונן זיהה אדם אחר. פרוטוקול מסדר זיהוי מיום 23/9/19 העלה כי המתלונן אינו מזהה (תוך שהוא מצוין כי יש לו בעיית ראייה)
10. דוח זיהוי טא (לא) זיהה את - טביעת אצבעו של המשיב על הקומקום ששימש כחלק מהתקיפה (ראה גם דוח מסכם מז"פ לה); **זוהי הראייה המרכזית המיוחסת כנגד המשיב.**
11. בהודעת המתלונן מיום 9/9/19 מתאר המתלונן התקיפה, וניפוץ הקומקום על ראשו (בעודו שכוב על הרצפה); המתלונן הצהיר כי לו היה רואה את התוקף היה מזהה אותו (עמ' 2 שו' 19) וציין את הביגוד שלבש התוקף- חולצה אפורה קצרה ומכנסי ג'ינס; המתלונן ציין כי הוא חושב שהתוקף גר ברחוב יל"ג. (עמ' 2 שו' 21). בהמשך ההודעה מתאר המתלונן ת התוקף- מוצא ערבי, שחום, גובה בינוני, לא רזה, שיער שחום, בן 30, צעיר. המתלונן מצוין כי זוהי הפעם הראשונה בה פגש בתוקף (עמ' 3 שו' 24) דבר

המעלה תהיה לגבי ידיעתו כתובת התוקף.

בהודעת המתלון מיום 11/9/19 חוזר המתלון על פרטי האירוע; המתלון הבהיר כי מי שגנב את ארנקו בעבר אינו אותו אדם (עמ' 3 שו' 17); המתלון שב ומציין תיאור התוקף וכי הוא סבור שיוכל לזהותו (עמ' 5 שו' 15)

בהודעה מיום 23/9/19 מבהיר המתלון כי אינו רואה טוב ויתכן בשל סיבה זו לא זיהה את התוקף; עם זאת המתלון טוען כי התוקף לא היה קירח ולא היה לו זקן; המתלון שולל כל היכרות עם התוקף, ומציין כי הקומקום ברשותו כעשור (שו' 31) ונרכש מאנגליה. גם כשמוצגת למתלון תמונת המשיב עצמו, מציין המתלון "דומה לו" אך מטעים- "היה בלי זקן והיה לו שיער בראש."

12. הודעת אסיל דנדס מיום 9/9/19 מתארת כי "בחור בשם חמודי ניגש אלי ואמר לי שסאמר אח שלו נתן מכות לאדם מבוגר וגנב לו את הדברים" אסיל צינה כי היא מכירה את סאמר וכי חמודי בא אליה בריצה ואמר לה את שאמר; בהודעה מיום 11/9/19 מספרת אסיל כי ראתה את סאמר רץ באזור הזירה, ואחריו רץ אחיו, מוחמד, ואמר לו שסאמר גנב "מהזקן שכן שלנו חמש אלף שקל ופתח לו את הראש וברח בריצה, ישר עליתי ליד המשטרה שהגיעה ואני אמרתי לשוטרים את אותם מילים שאמרתי לך עכשיו". בהודעה מיום 27/9 מעומתת אסיל עם טענות האחים ועומדת על עדותה; אסיל מזהה את האחים מתמונותיהם.

13. א. בהודעת אברהים כליל מיום 11/9/19 מציין אברהים כי סאמר לבש מכנס אפור וג'ינס באותו יום; אברהים גם מסביר מדוע השעה בה חזר סאמר לאזור חיפה הנה 18:00 ולא 17:00. (אגב סאמר עצמו מאשר בהודעה מיום 24/9/19 כי לבש מכנס ג'ינס וחולצה אפורה).

ב. ארוסת אברהים, אחות המשיב, מאשרת כי סאמר הגיע לביתה מפרדיס, עם אברהים, לאחר 18:00. (הודעה 24/9/19).

14. הודעת המשיב הראשונה נגבית ביום 10/9/19; תשובתי הראשונית של המשיב- "לא שדדתי לא גנבתי ואני שומר על זכות השתיקה". עם זאת מציין המשיב כי אם יש טביעת אצבע "אני מוכן לשלם מאסר עולם". מהלך הודעה זו המשיב טוען כי נור (אסיל) הוא שסיפר לו כי אחיו שדד את המתלון (עדות אסיל הפוכה). המשיב טוען כי משעה 12:00 ועד למחרת היום הוא היה בעבודה, באזור חוצות המפרץ (עמ' 3 שו' 43). המשיב טען כי לא היה באזור, לא שוחח עם אחיו. דקות ספורות לאחר מכן משנה המשיב גרסה ומציין כי היה באזור ואחיו אמר לו כי תקף המתלון (שו' 68); כשמוטח במשיב כי טען שהיה בעבודה כל העת מגיב המשיב- "נשארתי עד 15:00 וחזרתי לבית של אמא אכלתי ומשם בדרך לעבודה השעה היתה 16:00 וראיתי את אחי סאמר רץ ברחוב ברזילאי ומשם ישירות למטרונית ולעבודה...".

15. בהודעה מיום 19/9/19 שלל המשיב כל אפשרות שהיה אצל המתלונן בבית (שו' 32); משהוטח במשיב כי נמצאה טביעת אצבע שלו טוען המשיב כי מדובר בשקר (שו' 51).

16. בהודעה מיום 25/9/19 כבר חוזר המשיב מגרסתו כי ראה את אחיו ברחוב ברזילי, ואמר זאת כי פחד שיעצרו אותו "כי אני פחדתי שהבן אדם היה בטיפול נמרץ." (כנראה המתלונן). המשיב טוען כי החוקר אמר לו להגיד הדברים, אך אינו יודע מה שמו; המשיב טוען כי אין מדובר בחוקר שחקר אותו.

17. בהמשך המשיב טוען כי לא ראה את נור (אסיל) באותו יום ואת אחיו ראה רק בבוקר.

18. בהודעה נוספת מאותו יום (סומנה 19, שעה 12:14) מאשר המשיב כי שהה ברחוב ברזילי באותו יום, פגש באדם המוריד ציוד וסייע לו לפרוק ציוד לרבות קומקום מים; העבודה אליבא המשיב היתה ברח' ברזילי ליד המדרגות שמובילות לבילו (שו' 20). המשיב מכחיש כי ראה את אחיו סמוך לאירוע. המשיב מכחיש כי שמע מנור כי אחיו שדד מישהו או כי סיפר לנור כי אחיו שדד מישהו (שו' 66 ואילך); המשיב מכחיש כי שהה בבית המתלונן או נכנס אליו לבית. עם זאת מציין המשיב כי הוא יודע שיש למתלונן כלב (ויזכר כי עובר לתקיפה, טייל המתלונן עם כלבו).

סיכום הראיות

19. טביעת אצבע, כידוע, הנה מלכת הראיות; המצאות הטביעה על הקומקום, ששימש לתקיפה עצמה, מהווה ראיה משמעותית. לא אחת נקבע בפסיקה כי די בראיה פורנזית משמעותית להקים תשתית (השווה למשל- בש"פ 1061/14 שחר נ' מ"י)

20. כנגד ראיה זו, טען ב"כ המשיב, כי הקומקום, מטבעו, נייד; הפסיקה קבעה בעבר, כי משקלו של חפץ נייד, עליו טביעת האצבע, נמוך ממשקל חפץ נייד, ועל כן לא די בטביעה.

21. אין לי אלא להפנות בנושא זה, לאשר נכתב ע"י השופט סטולר (מ"ת 44958-12-14)-

"במקרה של חפץ נייד ניתן לומר בוודאות גבוהה יותר כי הטביעה שנתגלתה מלמדת על הימצאותו של הנאשם במקום, ולפיכך קשור הוא באירוע הפלילי. לעומת זאת כאשר מדובר בחפץ נייד, שיכול לעבור בקלות מיד ליד וממקום למקום, קיימת אפשרות סבירה שהחפץ נושא טביעת אצבעות של אדם שאינו מעורב, וכי החפץ הגיע בדרך כלשהי למקום שבו הוא נמצא" (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 231, בעמ' 231).

אכן דברים נכוחים, אלא שבית המשפט העליון קבע סייג להלכה בפרשת מקדאד באומרו כי יהא בחפץ נייד

להפחית את עוצמת הראיות, וזאת לגבי אדם שחטא כבר בעבירות נשק, רק כאשר יש בפיו הסבר לטביעת האצבע:

"אכן, כבר נקבע משכבר הימים, כי משקלה של ראיית טביעת האצבע פוחת בהיותה על חפץ נייד; ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יח(1) 62, 65 (השופט כתארו אז - לנדוי); ע"פ 7293/97 סאמר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט דורנר). אף נקבע "שלעיתים לא יהא זה מדויק לומר, כי הימצאותה של טביעת אצבע בזירת האירוע יכולה להביא להרשעה, בהעדר הסבר סביר של הנאשם" (למשל, כשהוא נמנע ממתן גרסה בגלל הפללת קרוב או חשש להפללה עצמית בעניין אחר). (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 231, השופט גרוניס). ואולם, ככלל פשיטא שיש צורך בהסבר, וכדברי בית המשפט בע"פ 5635/97 סמהדאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי) "לא די בהסבר המצביע על אפשרות רחוקה תיאורטית, אלא כזה המתקבל על הדעת על פי מבחני ההגיון, ניסיון החיים והשכל הישר". אימתי יהא בחפץ נייד כדי להפחית את העוצמה, כאשר יש הסבר מתקבל על הדעת לגביו. בענייננו - ועוסקים אנו בשלב הראיות לכאורה, לא המשפט העיקרי, על הנטל המוטל בו, כשהמדובר באדם שכבר חטא בעבירות נשק, ודווקא, מכל בני אנוש, תימצא טביעת אצבעו שלו בשכנות ללבנות חבלה, נדרש הסבר סביר." (ההדגשה שלי-א.ס.).

לא זו אף זאת; חפץ נייד שעליו נמצאה טביעת אצבע של נאשם, אמנם מעורר ביחס אליו חשש שהובא לזירת העבירה באקראי, וחשש זה יכול שיגרע ממשקלו כראיה. אולם, מכך אין ללמוד כי טביעת אצבע על חפץ נייד לעולם לא תוכל לשמש כראיה מספיקה להרשעה. גם אז עומד לטביעת האצבע כוחה הראייתי המפליל כראייה נסיבתית, העשויה לבדה או ביחד עם ראיות נסיבתיות נוספות, להצביע על אשמת הנאשם: כך בלשונו של כב' השופט אדמונד לוי:

"חפץ שמטבעו נייד הוא, ועליו נמצאה טביעת אצבע של נאשם, מעורר ביחס אליו חשש שהובא לזירת העבירה באקראי, וחשש זה גורע ממשקלו כראיה (ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד יח(1) 62, 64 (1964); ע"פ 1888/02 הנ"ל, בעמ' 231; ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל פ"ד נב(5) 640, 474 (1998)). מכאן הזירות בה מצוות הערכאות לנהוג כאשר הן מרשיעות נאשם על סמך טביעת אצבע כראיה יחידה. אולם, מכך אין ללמוד כי טביעת אצבע על חפץ נייד - אפילו מדובר בחפץ המצוי בשימוש יומיומי, "שידיים רבות בוחשות בו" (פסקה 9 לחוות-דעתו של חברי) - לעולם לא תוכל לשמש כראיה מספיקה להרשעה. גם אז עומד לטביעת האצבע כוחה הראייתי המפליל כראייה נסיבתית, העשויה לבדה או ביחד עם ראיות נסיבתיות נוספות, להצביע על אשמת הנאשם. או אז, נדרש הנאשם לספק לראיות נסיבתיות אלו הסבר חלופי, המתיישב עם חפותו. אמת, כאשר טביעת האצבע מצויה על חפץ נייד, בייחוד כזה המצוי בשימוש יומי והעובר מטיבו ממקום למקום, קל יותר לספק הסבר כזה. יחד עם זאת, כאשר בית-המשפט מוצא שהסברו של הנאשם אינו סביר, וכי מעורבותו בביצוע העבירה היא האפשרות ההגיונית היחידה להימצאותה של טביעת האצבע - נסללת הדרך להרשעה." (אדוארד סראבוניאן נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו ביום 17.1.08).

22. במקרה בפנינו טביעת האצבע אינה עומדת לבדה; ראשית, עדות אסיל ממקמת את המשיב בזירה וסופו של יום גם עדות המשיב עצמו ממקמת אותו; שנית, גרסאותיו של המשיב, שלא לומר שקריו (שהרי הוא חזר בו בעצמו!), מחזקים את משמעות טביעת האצבע- כך לענין העבודה, שיחותיו עם אחיו, עם נור/אסיל; שלישית- ידיעת המשיב סמוך לאירוע על אשר אירע- אם לא שוחח עם אסיל, ולא שוחח עם אחיו סאמר- הכיזד ידע על התקיפה זמן קצר לאחריה

23. על כן סבורני כי קיימת תשתית ראיתית לשלב לכאורי זה

24. עם זאת עצמת התשתית אינה מלאה; מארג העדויות מעלה קשיים

א. המתלונן ששב ומציין כי הוא יכול לזהות התוקף, אינו מזהה המשיב; העדר הזהוי מרחש גם כשחולף זמן מהתקיפה.

ב. תיאור התוקף שונה מתיאור המשיב, בדברים בסיסיים- שיער, זקן וכיו"ב.

ג. התיאורים של אסיל- מעלים קשיים לעצמם- אסיל מתארת את נוכחות שני האחים בזירה; לכאורה, להבנתי, קיימות עדויות נגדות

ד. לא זו אף זו- תיאורי לבוש סאמר תואמים את תיאורי המתלונן בדבר לבוש התוקף, יותר מאשר תיאורי לבוש המשיב

25. אמנם, הקשיים לעיל מקומם בתיק העיקרי, וכידוע, די בטביעת האצבע ובמיקום המשיב בזירה כדי להספיק להרשעה; עם זאת- סבורני כי חרף חומרת האירוע, העובדה כי מדובר בתקיפת אדם מבוגר, וחרף עבר פלילי מכביד (לרבות משנת 2019), נוכח הקשיים, ניתן לשקול חלופה המעובה באמצעים, שאינה בסביבת המגורים ובפיקוח מפקחים נאותים

ניתנה היום, ח' חשוון תש"פ, 06 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.